

[I. A. Hansen.]

Gang at fremsætte et Forslag som det, jeg har kritiseret her i mine Bemærkninger.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod Lovforslaget om Vagtkorps og Statsmarinen. De to Lovforslag, som ledsager det, Forslag til Lov om Forøgelse af Grænsegendarmet og Forslag til Lov om Indtegning til Vagtkorps og Statsmarine, skal jeg i dette Øjeblik ikke omtale, da deres Ikrafttræden er gjort afhængig af Hovedforslagets Vedtagelse her i Rigsdagen.

Parkov: Det er en ret ejendommelig Situation, der er fremkommet gennem Regeringens fornyede Forelæggelse af Lovforslagene om Hærens og Flaadens Omdannelse til et Vagtkorps og en Statsmarine. Denne Situation, som jeg tillader mig at betegne som ejendommelig, medfører efter vor Formening ingen Styrkelse eller Højnelse af Regeringens Stilling overfor hverken Indland eller Udland, da enhver baade i og udenfor Regeringen og dens Partier paa Forhaand ved, at en Vedtagelse af Lovforslagene er udelukket. At Forholdet er saaledes, er jo nu for et Øjeblik siden blevet bekræftet af Venstres ærede Ordfører, Hr. I. A. Hansen.

Men det vil altsaa sige, at man benytter denne Sag til en Demonstration.

Det forekommer mig dog, at man fra alle Sider maatte erkende, at det kan og bør denne Sag ikke bruges til. Forholdene i Omverdenen maa desuden formentlig fra alle Sider erkendes at være af en saa urolig, det er ikke for meget at sige spændt Karakter, at der ikke derfra kan hentes nogen Begrundelse for, at vi nu yderligere skulde forringe, ja, man kan sige tilintetgøre de svage Midler til Forsvar, som de i Foraaret og med Socialdemokraternes Stemmer vedtagne Love om Hærens, Flaadens og Luftværnets Ordning har fremskaffet.

Hvad de øjeblikkelige udenrigspolitiske Tilstande angaar, kan man vel nok sige, at hvis de skulde øve nogen som helst Indflydelse paa Overvejelserne om, hvorledes vi skulde stille os til Landets Værn, maatte de snarere gøre det paakrævet, at der blev indledet Overvejelser af, hvorledes vi skulde bøde paa Flaadens Forfald, og ved hvilke Midler vi skulde søge at sikre Sjællands Kyster og vor Grænse mod Syd i højere Grad, end de Love, vi nu lever under, gør det muligt.

Vel bliver Fodfolket, Artilleri og Luftværn forsynet med moderne Materiel og med vel uddannet Personel, saaledes at de

enkelte Vaaben — ganske i Modsætning til, hvad den højtærede Forsvarsminister mener — har en betydelig Værdi i Forsvarets Tjeneste, men Antallet af Enheder strækker ikke til, og det gør det navnlig ikke, hvis der samtidig skulde være Tale om at afværge til Eksempel et Angreb paa Sjællands Kyster og et Angreb paa vor Grænse mod Syd, altsaa, at vi skulde træde under Vaaben overfor Angreb paa flere Landsdele.

Det er, som det før blev sagt, det den nuværende kommanderende General, General With, er inde paa, naar han udtrykker sig saaledes, at Antallet af Enheder er for ringe, at man ikke paa een Gang kan løse Opgaverne paa Sjælland og Opgaverne ved Grænsen, men han gaar ind for, at Hæroreningen er af den Beskaffenhed, at hvis det skulde være Tale om, at man kunde, i Tilfælde af et Angreb paa Sjælland, overføre Tropper fra Jylland til Sjælland eller, i Tilfælde af et Angreb paa vor Grænse mod Syd, overføre Tropper fra Sjælland dertil, saa var man i Stand til det ene eller det andet Sted at løse de Opgaver, som tilfalder os ifølge Folkeforbundets og de dermed beslægtede Fordringer. Trods alt er dog Hærens Bestanddele og disses Udrustning af en saadan Art, at de meget vel taaler Sammenligning med andre Landes tilsvarende Formationer.

Vagtkorps og Statsmarine kan ikke sætte os i Stand til at opfylde vore Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser. Det er jo deres Hensigt og deres Maal, men det er ved tidligere Behandling af disse Forslag her i Tinget indtil Trivialitet godtgjort, at det er de ikke i Stand til. Der vil derfor formentlig ikke være Anledning til ved denne Lejlighed at gentage, men man kan henvise til, hvad der ved tidligere Behandlinger meget udførligt er udtalt herom.

Nej, disse Lovforslag vil, om de gennemføres, prisgive vort Land og vore Kyster til Besættelse af den Magt, der maatte have Interesse i at have Herredømmet over Stræderne mellem Kattegat og Østersøen, og som kommer først. Vi giver derigennem Afkald paa enhver Medbestemmelsesret over vor Skæbne, og vi vil, naar vi lægger Hænderne i Skødet, ikke kunne vente, at nogen fremmed Magt vil yde sin Støtte til at opretholde vor Selvstændighed, men den fremmede Magt vil tværtimod altid betragte os som en Fare for sin egen Sikkerhed.

Vi har hørt Tale om Gensidighed i Forsvarøjemed mellem Nationerne og Solidaritet, og vi har ogsaa fra vor Side vil-